

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΕΩΤ.Ε.Ε. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Κυρίες και κύριοι,

Σας ευχαριστώ θερμά για την παρουσία σας στη σημερινή συνάντηση που διοργανώνει το Παράρτημα Ανατολικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας.

Η σύνθεση του σημερινού ακροατηρίου, με την παρουσία γεωτεχνικών, παραγωγών, επαγγελματιών του αγροτικού χώρου και εκπροσώπων φορέων, αποδεικνύει ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο πρωτογενής τομέας δεν αφορούν μόνο έναν επαγγελματικό κλάδο, αλλά ολόκληρη την οικονομική και κοινωνική ζωή της περιφέρειας.

Η σημερινή συζήτηση πραγματοποιείται σε μια περίοδο κατά την οποία η έλλειψη ρευστότητας, οι καθυστερήσεις πληρωμών και η αβεβαιότητα για το μέλλον της παραγωγής δημιουργούν έντονο προβληματισμό σε όλους μας.

Σήμερα δεν συζητάμε απλώς για καθυστερήσεις πληρωμών.

Σήμερα συζητάμε για το αν η ελληνική περιφέρεια μπορεί να συνεχίσει να παράγει.

Συζητάμε για το αν οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις θα μπορέσουν να χρηματοδοτήσουν τη νέα καλλιεργητική περίοδο.

Συζητάμε για το αν τα γεωπονικά καταστήματα και οι γεωτεχνικές επιχειρήσεις που στηρίζουν καθημερινά τον παραγωγό θα μπορέσουν να παραμείνουν ανοικτά.

Και κυρίως συζητάμε για το αν η Πολιτεία αντιλαμβάνεται το μέγεθος του προβλήματος που έχει δημιουργηθεί στην πραγματική οικονομία της υπαίθρου.

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια συσσωρευμένη κρίση ρευστότητας, η οποία δεν αποτελεί πλέον ένα προσωρινό πρόβλημα διαχείρισης ή μια συγκυριακή δυσλειτουργία. Πρόκειται για μια κατάσταση που απειλεί άμεσα τη βιωσιμότητα αγροτικών εκμεταλλεύσεων, γεωπονικών επιχειρήσεων, εμπορικών καταστημάτων αγροεφοδίων και συνολικά της παραγωγικής δραστηριότητας στην ελληνική περιφέρεια.

Η αποτυχημένη διαχείριση των πληρωμών και των προγραμμάτων του αγροτικού τομέα εξελίσσεται σε ένα ντόμινο αλυσιδωτών επιπτώσεων.

Οι σημαντικές καθυστερήσεις στις πληρωμές των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης, οι εκκρεμείς υποχρεώσεις προηγούμενων ετών, οι καθυστερήσεις στις αποζημιώσεις, η παρατεταμένη δυσλειτουργία του ΟΣΔΕ και η αβεβαιότητα που εξακολουθεί να συνοδεύει τη διαδικασία των δηλώσεων καλλιέργειας έχουν δημιουργήσει μια εκρηκτική κατάσταση.

Το πρόβλημα δεν αφορά μόνο τους παραγωγούς.

Αφορά ολόκληρη την αλυσίδα που στηρίζει την αγροτική παραγωγή, από την παροχή τεχνικής γνώσης μέχρι την προμήθεια των απαραίτητων εισροών.

Η οικονομική δυσπραγία μεταφέρεται αλυσιδωτά σε ολόκληρο το παραγωγικό οικοσύστημα.

Μεταφέρεται στους γεωπόνους, στα γεωπονικά καταστήματα, στις γεωτεχνικές επιχειρήσεις, στους προμηθευτές αγροεφοδίων, στους μεταφορείς, στις μεταποιητικές επιχειρήσεις και τελικά σε κάθε τοπική κοινωνία που στηρίζεται στην πρωτογενή παραγωγή.

Και εδώ βρίσκεται ίσως ο μεγαλύτερος κίνδυνος που συχνά δεν γίνεται αντιληπτός.

Αν καταρρεύσουν οι γεωπονικές επιχειρήσεις και τα γεωπονικά καταστήματα της περιφέρειας, δεν χάνεται μόνο ένα εμπορικό δίκτυο.

Καταρρέει το δίκτυο τεχνικής υποστήριξης της ελληνικής γεωργίας, δηλαδή ο μηχανισμός μέσω του οποίου ο παραγωγός αποκτά πρόσβαση στη γεωπονική γνώση, στη φυτοπροστασία, στη θρέψη των καλλιεργειών, στις νέες τεχνολογίες και στην καθημερινή επιστημονική υποστήριξη.

Και χωρίς αυτή τη στήριξη, η παραγωγικότητα μειώνεται, η ανταγωνιστικότητα υποχωρεί και τελικά υπονομεύεται η ίδια η παραγωγική βάση της χώρας.

Για δεκαετίες οι γεωπονικές επιχειρήσεις της χώρας στήριξαν έμπρακτα τον Έλληνα παραγωγό, παρέχοντας πιστώσεις, απορροφώντας οικονομικούς κραδασμούς και αναλαμβάνοντας σημαντικό επιχειρηματικό ρίσκο ώστε να συνεχιστεί η παραγωγική διαδικασία ακόμη και στις πιο δύσκολες περιόδους.

Αντιμετωπίζουν συσσωρευμένες ανεξόφλητες απαιτήσεις, έλλειψη κεφαλαίων κίνησης, αδυναμία ανανέωσης αποθεμάτων και αυξανόμενη πίεση από τους προμηθευτές τους.

Μιλάμε για πραγματικό κίνδυνο οικονομικής κατάρρευσης επιχειρήσεων που αποτελούν κρίσιμο τμήμα της εφοδιαστικής αλυσίδας της ελληνικής γεωργίας.

Μιλάμε για θέσεις εργασίας, για επιστημονικό δυναμικό υψηλής εξειδίκευσης και για δομές που χρειάστηκαν δεκαετίες για να δημιουργηθούν.

Και όταν κλείνει ένα γεωπονικό κατάστημα ή μια γεωτεχνική επιχείρηση στην περιφέρεια, δεν χάνεται απλώς μια εμπορική δραστηριότητα.

Χάνεται τεχνογνωσία.

Χάνεται η καθημερινή παρουσία του γεωτεχνικού δίπλα στον παραγωγό.

Χάνεται ένα κρίσιμο τμήμα του παραγωγικού ιστού της χώρας.

Την ίδια στιγμή, το κόστος παραγωγής συνεχίζει να αυξάνεται.

Οι πρόσφατες γεωπολιτικές εξελίξεις και η αστάθεια στη Μέση Ανατολή δημιουργούν νέες πιέσεις στις τιμές των καυσίμων και των λιπασμάτων, ιδιαίτερα των αζωτούχων.

Παράλληλα, παραμένουν σε υψηλά επίπεδα το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας, των φυτοπροστατευτικών προϊόντων, των ζωοτροφών, των σπόρων, των ανταλλακτικών, των μηχανημάτων και του αρδευτικού κόστους.

Αυξημένο είναι και το λειτουργικό κόστος των γεωπονικών και γεωτεχνικών επιχειρήσεων, οι οποίες καλούνται να λειτουργήσουν σε ένα περιβάλλον συνεχούς οικονομικής πίεσης και αβεβαιότητας.

Η παρατεταμένη έλλειψη ρευστότητας δεν επηρεάζει μόνο τη σημερινή παραγωγή. Υπονομεύει και τις επενδύσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή της ελληνικής γεωργίας στις προκλήσεις των επόμενων ετών, από τον εκσυγχρονισμό των εκμεταλλεύσεων και την εξοικονόμηση πόρων μέχρι την υιοθέτηση νέων τεχνολογιών και καινοτόμων πρακτικών παραγωγής.

Την ίδια ώρα, η διαδικασία του ΟΣΔΕ εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από καθυστερήσεις και αβεβαιότητα.

Οι παραγωγοί, τα Κέντρα Υποδοχής Δηλώσεων και οι γεωτεχνικοί αναμένουν ακόμη σαφείς απαντήσεις για το χρονοδιάγραμμα και τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος.

Η αβεβαιότητα αυτή δεν αποτελεί απλώς ένα διοικητικό πρόβλημα.

Μεταφράζεται σε καθυστερήσεις πληρωμών, σε έλλειψη προγραμματισμού και σε περαιτέρω αποσταθεροποίηση της αγροτικής οικονομίας.

Για την περιοχή μας, το πρόβλημα αποκτά ακόμη μεγαλύτερη ένταση.

Τα Τενάγη Φιλίππων, μία από τις σημαντικότερες παραγωγικές ζώνες της χώρας, εξακολουθούν να περιμένουν ουσιαστικές λύσεις και έγκαιρες αποζημιώσεις.

Για εκατοντάδες παραγωγούς της περιοχής, η καθυστέρηση αυτή δεν αποτελεί απλώς μια διοικητική εκκρεμότητα.

Αποτελεί ζήτημα επιβίωσης των εκμεταλλεύσεών τους και διατήρησης της παραγωγικής τους δραστηριότητας.

Πίσω από κάθε καθυστέρηση δεν υπάρχουν αριθμοί.

Υπάρχουν οικογένειες, παραγωγοί, εργαζόμενοι, επιχειρήσεις που παλεύουν να επιβιώσουν και ολόκληρες τοπικές οικονομίες που δοκιμάζονται καθημερινά.

Κυρίες και κύριοι,

Δεν βρισκόμαστε σήμερα εδώ απλώς για να διαπιστώσουμε προβλήματα.

Τα προβλήματα είναι γνωστά.

Τα βιώνουμε καθημερινά.

Βρισκόμαστε εδώ για να απαιτήσουμε λύσεις.

Και οφείλουμε να το κάνουμε με υπευθυνότητα, τεκμηρίωση και διάθεση συνεργασίας, γιατί το διακύβευμα είναι πολύ μεγαλύτερο από τα επιμέρους συμφέροντα κάθε κλάδου.

Ζητούμε:

- Την άμεση ολοκλήρωση και πληρωμή όλων των εκκρεμών μέτρων και δράσεων του Πυλώνα II.
- Συγκεκριμένο και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα πληρωμών από τους αρμόδιους φορείς.
- Την επιτάχυνση των αποζημιώσεων για φυσικές καταστροφές και ζωνόσους.
- Την άμεση, αξιόπιστη και απρόσκοπτη λειτουργία του ΟΣΔΕ.
- Μέτρα στήριξης της ρευστότητας των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και των γεωτεχνικών επιχειρήσεων.
- Θεσμικό διάλογο με ουσιαστική συμμετοχή των φορέων της παραγωγής και των γεωτεχνικών επιστημόνων.

Η ελληνική γεωργία δεν αντέχει άλλη αναμονή.

Η περιφέρεια δεν αντέχει άλλη αβεβαιότητα.

Οι άνθρωποι που κρατούν ζωντανή την παραγωγή δεν μπορούν να συνεχίσουν να λειτουργούν με υποσχέσεις αντί για λύσεις.

Ως Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας δεν ζητούμε προνομιακή μεταχείριση.

Ζητούμε το αυτονόητο: να λειτουργούν οι θεσμοί, να τηρούνται οι δεσμεύσεις της Πολιτείας, να πληρώνονται έγκαιρα οι δικαιούχοι και να μπορεί ο πρωτογενής τομέας να σχεδιάζει το μέλλον του με ασφάλεια και προοπτική.

Η στήριξη του πρωτογενούς τομέα δεν είναι ένα συντεχνιακό αίτημα.

Και το τονίζουμε αυτό ιδιαίτερα σήμερα.

Δεν υπερασπιζόμαστε μόνο τα συμφέροντα ενός επαγγελματικού κλάδου.

Υπερασπιζόμαστε την ικανότητα της χώρας να παράγει τρόφιμα, να διατηρεί ζωντανή την ύπαιθρο και να στηρίζει την περιφερειακή της ανάπτυξη.

Όταν η παραγωγή αποδυναμώνεται, όταν οι επιστημονικές δομές υποστήριξής της καταρρέουν και όταν η έλλειψη ρευστότητας παραλύει την αγορά, τότε το πρόβλημα παύει να είναι κλαδικό.

Γίνεται εθνικό.

Είναι ζήτημα εθνικής οικονομίας.

Είναι ζήτημα περιφερειακής ανάπτυξης.

Είναι ζήτημα επισιτιστικής ασφάλειας.

Είναι ζήτημα κοινωνικής συνοχής.

Η χώρα δεν μπορεί να μιλά για ανάπτυξη όταν αφήνει την παραγωγή χωρίς ρευστότητα.

Δεν μπορεί να μιλά για περιφερειακή συνοχή όταν η ύπαιθρος οδηγείται σε οικονομική ασφυξία.

Δεν μπορεί να μιλά για μέλλον όταν υπονομεύονται οι άνθρωποι που παράγουν τον πλούτο της.

Αυτό που απαιτείται είναι πολιτική βούληση, ταχύτητα και υπευθυνότητα.

Η ελληνική ύπαιθρος έχει αποδείξει πολλές φορές τις αντοχές της.

Όμως καμία κοινωνία και καμία παραγωγική οικονομία δεν μπορεί να λειτουργεί επ' αόριστον υπό καθεστώς αβεβαιότητας και οικονομικής ασφυξίας.

Αυτό που ζητά σήμερα δεν είναι άλλες υποσχέσεις.

Είναι αποφάσεις.

Και οι αποφάσεις αυτές δεν μπορούν να περιμένουν άλλο.

Σας ευχαριστώ.